RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 115.739 van 12 februari 2003
in de zaak A. 108.746/VII-24.295

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaten F. en R. COEL,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 9 augustus 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 juni 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht per aangetekend schrijven verzonden op 10 juli 2001;

Gelet op de beschikking van 11 september 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partijen teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 27 november 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die, loco advocaten F. en R. COEL, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 25 juni 2001 en verklaarden zich op 26 juni 2001 vluchteling.

1.2. Op 28 juni 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 10 juli 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen kennelijk ongegrond waren en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken bent u etnisch Albanees uit Kosovo, meerbepaald uit Mitrovica. U woonde in de Servische wijk. U bent reeds sinds 1990 lid van de Democratische Liga van Kosovo (LDK) en in 1998 organiseerde u betogingen tegen de oorlog in Kosovo. Omdat u geviseerd werd door de Servische politie verbleef u vaak bij familieleden. Begin maart 1999 stuurde u uw partner naar haar familie en de inwoners van Mitrovica werden naar Macedonië verjaagd. Na de oorlog keerde u terug naar Mitrovica. Na enkele dagen verschenen er ook Serviërs in Noord-Mitrovica en u werd verjaagd. Samen met uw partner en uw vader nam u uw intrek bij een tante elders in Mitrovica. Met de hulp van humanitaire organisaties en door klusjes op te knappen overleefde u. Omdat het u door de Servische inwoners van Mitrovica werd belet naar uw eigen woning terug te keren en u niet langer bij uw tante kon verblijven omwille van de moeilijke levensomstandigheden besloot u Kosovo te verlaten. Met een bestelwagen vertrok u op 24 juni 2001 richting België, waar u op 25 juni 2001 aankwam en de volgende dag asiel aanvroeg. U bent niet in het bezit van enige identiteitsdocumenten.

Er dient opgemerkt te worden dat u in uw opeenvolgende verklaringen geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u in 2001 uw geboortestreek verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of alsnog zulk een vrees dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo. Ook al verkeert u in de onmogelijkheid om uw oorspronkelijke woning in de Servische wijk weer in bezit te nemen, heeft u in uw opeenvolgende verklaringen geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u zich omwille (van) één van de redenen van de Vluchtelingenconventie niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. U verbleef immers reeds van 1999 tot 2001 bij uw tante elders in Mitrovica. Uw vader verblijft daar nog steeds. De moeilijke levensomstandigheden die u inroept als reden van uw vertrek daar zijn problemen van socio-economische aard, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van bovenvermelde Conventie.

Gezien uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk blijkt dat de door u ingeroepen vluchtmotieven kennelijk ongegrond zijn en u in het verzoekschrift inzake uw dringend beroep geen elementen aanhaalt die deze vaststelling doen wijzigen, meen ik dat het niet noodzakelijk is u te horen.".

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken bent u etnisch Albanese uit Kosovo, meerbepaald uit Acareve (Skenderaj). Na uw traditioneel huwelijk met XXX woonde u in Mitrovica in de Servische wijk. De Serviërs vielen de etnische Albanezen lastig en daarom stuurde uw partner u begin maart 1999 naar uw moeder in Acareve. Tot na de oorlog bleef u bij uw moeder omdat de weg naar Mitrovica geblokkeerd was. U verbleef dikwijls in de bergen en eind mei 1999 kwamen uw vader en enkele andere familieleden om bij een bombardement. Na de oorlog in mei-juni 1999 kwam uw partner u halen bij uw moeder en vertelde hij dat hij in Macedonië als vluchteling had verbleven en enkele dagen na zijn terugkeer door Serviërs uit uw woning in Mitrovica werd verjaagd. U nam dan samen met uw partner en uw schoonvader uw intrek bij een tante van uw partner elders in Mitrovica. Met de hulp van humanitaire organisaties overleefde u. Uw partner vond geen werk en de situatie werd onhoudbaar. Omdat het u door de Servische inwoners van Mitrovica werd belet naar uw eigen woning terug te keren en u niet langer bij uw tante kon verblijven omwille van de moeilijke levensomstandigheden besloot u Kosovo te verlaten. Met een bestelwagen vertrok u op 24 juni 2001 richting België, waar u op 25 juni 2001 aankwam en de volgende dag asiel aanvroeg. U bent in het bezit van een verlopen identiteitskaart.

Er dient opgemerkt te worden dat u in uw opeenvolgende verklaringen geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat u in 2001 uw geboortestreek verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of alsnog zulk een vrees dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo. Ook al verkeert u in de onmogelijkheid om uw oorspronkelijke woning in de Servische wijk weer in bezit te nemen, heeft u in uw opeenvolgende verklaringen geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u zich omwille (van) één van de redenen van de Vluchtelingenconventie niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen. U verbleef immers reeds van 1999 tot 2001 bij de tante van uw partner elders in Mitrovica. Uw schoonvader verblijft daar nog steeds. De moeilijke levensomstandigheden die u inroept als reden van uw vertrek daar zijn problemen van socio-economische aard, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van bovenvermelde Conventie.

Gezien uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk blijkt dat de door u ingeroepen vluchtmotieven kennelijk ongegrond zijn en u in het verzoekschrift inzake uw dringend beroep geen elementen aanhaalt die deze vasstelling doen wijzigen, meen ik dat het niet noodzakelijk is u te horen.".

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen in een eerste middel aanvoeren dat de verwerende partij de bestreden beslissingen heeft genomen in strijd met haar wettelijke opdracht en dat er sprake is van machtsafwending; dat zij stellen dat de commissaris-generaal zijn beslissingen louter heeft gebaseerd op de overweging dat het relaas van de verzoekende partijen "niet overeenkomt met de vaststelling dat er volgens de internationale gemeenschap geen oorlog meer wordt gevoerd in Kosovo" en dat er "geen gevaar meer is voor etnische Albanezen in Mitrovica"; dat de verzoekende partijen opwerpen dat de commissaris-generaal zich heeft beperkt tot "het opvragen van wat holle intentieverklaringen en krantenartikels in plaats van (...) de toestand op het terrein terdege te verifiëren" en dat "mensen zouden moeten kennis nemen van de dossiers die de minste notie hebben aangaande de feitelijke toestand in een bepaald land in plaats van individuen die leven in de volstrekte mening dat het einde van de oorlog het begin van een vreedzame samenleving zou betekenen";

Overwegende dat de verzoekende partijen in een tweede middel de schending inroepen van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de zorgvuldigheidsplicht, doordat de commissaris-generaal "meent een beslissing te moeten nemen op grond van loutere vergelijking met een vaststelling van de U.N.O.", doordat wat "essentieel is in het dossier buiten beschouwing wordt gelaten en zelfs formeel wordt betwijfeld louter en alleen op de vaststelling dat het vluchtverhaal niet klopt met een "officieel verhaal" en doordat hun beweringen niet werden onderzocht en getoetst aan "algemeen bekende informatie van terreur in Kosovo zoals die heerst tot vandaag";

Overwegende dat de bestreden beslissingen zijn gebaseerd op de vaststelling dat de verzoekende partijen in hun verklaringen geen feiten of elementen hebben aangehaald waaruit zou blijken dat zij zich omwille van één van de redenen van de Vluchtelingenconventie niet elders in Kosovo zouden kunnen vestigen, enerzijds, en, anderzijds, op de overweging dat de door de verzoekende partijen opgegeven reden voor vertrek uit Kosovo, namelijk de moeilijke levensomstandigheden, problemen van socio-economische aard zijn die als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van voornoemde Conventie ressorteren; dat de verzoekende partijen er, zowel in het eerste als in het tweede middel, verkeerdelijk vanuit gaan dat de commissaris-generaal zou hebben besloten tot de onontvankelijkheid van hun asielaanvragen wegens het eindigen van de oorlog in Kosovo; dat de middelen feitelijke grondslag missen en derhalve niet gegrond zijn;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partijen tenslotte in een derde middel inroepen dat er sprake is van machtsafwending, doordat de verwerende partij weigert kennis te nemen van hun middelen, hoewel zij perfect op de hoogte is van de toestand in voormalig Joegoslavië en in Kosovo in het bijzonder;

Overwegende dat er slechts sprake kan zijn van machtsafwending wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid welke haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang, gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling; dat de beschouwingen die de verzoekende partijen naar voor brengen, niet aantonen dat er sprake zou zijn van machtsafwending; dat uit de bestreden beslissingen bovendien blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvragen van de verzoekende partijen in concreto heeft onderzocht; dat het derde middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

C. PETERS. **E. BREWAEYS.**